

Presser Gábor – Nagy találkozás

Mennyi gond mennyi nagy csodálkozás, elmúlt, mint egy szép kirándulás.
Mennyi csend, mennyi kezdő lázadás, elmúlt, mint egy gyermekori láz.
De az összes zsebkendő eldobható a könnyeimmal.
És még minden távolság elérhető az életemmel.

C G F C G F
Még vár a nagy találkozás. Vár egy szép összetartozás.
F G Em Am Dm C F G
Egy arc, mit csukott szemmel láttál, s tudtad jól, hogy rátalálsz.
C G F C G F
És még vár a nagy találkozás. Vár egy új rácsodálkozás.
F G Em Am Dm C F G
Hát miért gúnyolódnak néha, táguló csendjei, hogy nem is létezik.
C G F C G F
Ó, sok-sok éven át visszavársz, egy süllyedő csodát.
F G Em Am Dm C F G
Hát mond miért sodornak partra, szétszakadt álmokat az éjszakák?

Mégis várt. Túl a bölcsességen mégis várt.
Minden szenvedélyben mégis várt.
Lásd a búcsúzásból, mégis várt.

Mégis vár, a nagy találkozás, bármilyen átkozott csendek hazudják, hogy nincsenek csodák.

Mert még megtörténhet bármi, ha nem hiszed, s nem hiszem, nem felejtet el.

Még nagy találkozás, hogy csak volt, minden lázadás.

Hogy már arca nincs a sorsnak. Hogy körbejársz, csak körbejársz,
hogy nincs több új állomás.